

Pastor Chris

28/11/2010

HOE HET BEGON - Deel 12 (Gen.7)

Welkom bij 'The River' hier in Hasselt. Wij zijn blij dat jullie hier allemaal konden zijn. Ook van harte welkom aan alle bezoekers. Mag de Heer jullie zegenen, bemoedigen, vertroosten, de genade en vrede van God en van onze Here Jezus schenken.

Twee weken geleden hebben we hoofdstuk 6 besproken en zagen we dat de Ark een beeld/een schaduw was van onze redding. Het was een buitengewone reis om te zien dat al die elementen, van voorsteven tot het achtersteven een prachtig beeld schiepen van het reddingswerk van Christus.

- Vele nesten > vele verschillende groepen
- Drie verdiepingen > Joh vertelt dat er kinderen, jonge mannen en vaders zijn
- Eén deur > Jezus is de deur
- Eén venster > licht binnenlaten = onze verantwoordelijkheid
- Bitumen/pek aan de binnen en de buitenkant > Overal elders wordt het woord 'kaphar' vertaald als verzoening/schadeloosstelling,...
- Gofershout: doods-kist > hout waarop Jezus hangt

7:1 En de HERE zeide tot Noach: Ga in de ark, gij en geheel uw huis, want u heb Ik in dit geslacht voor mijn aangezicht rechtvaardig bevonden.

De Here zeide tot Noach 'GA' of 'KOM' zoals de KJ, NKJ, Amp, ASV het vertalen. Beide vertalingen zijn mogelijk van het Hebreeuwse <bô'>. Maar wat belangrijk is, is dat dit de eerste keer is dat dit woord in de Schrift voorkomt maar zeker niet de laatste keer. Van kافت tot kافت zegt de Heer ...

Jes.1:8 Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de HERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw;

Matt.11:28 Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven;

Openb.22:17 En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: **Kom!** En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet.

Gen.12:1 De HERE nu zeide tot Abram: **Ga** uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal;

Mark.10:21 ga heen, verkoop al wat gij hebt en geef het aan de armen, en gij zult een schat in de hemel hebben, en **kom** hier, volg Mij.

Openb.10:8 En de stem, die ik gehoord had uit de hemel, (hoorde ik) wederom met mij spreken en zij zeide: **Ga** heen, neem het boek, dat geopend ligt in de hand van de engel, die op de zee en op de aarde staat.

Gods Woord is een actiefilm, een thriller, een drama, een avonturenfilm, een romantische film. Alles zit er in behalve stilzitten, stilstaan. Nooit saai. Zelfs het wachten op de Here is een actieve bezigheid! Het Woord Gods wil ons van kافت tot kافت uitnodigen om te komen en te gaan. Kom wees vervuld, kom en wees verstrekt, kom en wees opgebouwd en ga vervolgens uitgieten wat je ontvangen hebt.

Wat mij bijzonder raakt in dit eerste vers is dat God niet alleen geïnteresseerd is in het redden van individuen, maar in het redden van ganse families. 'Gij en geheel uw huis zullen gered worden'. Het is belangrijk om dat te willen zien. In het feit dat Noach rechtvaardig bevonden werd, maakte dat ook zijn gezin mee mocht op de LoveBoat, op het 'Schip van de Redding'. Hoe moet ik dat begrijpen, want ik dacht toch dat redding een persoonlijke zaak is van geloof in het offer van Christus. Ja, dat is het ook, maar ik geloof hier in de dynamiek van geloven. Geloof werkt aanstekelijk. Geloof is besmettelijk. Dus als jij besluit God te volgen, zullen op den duur ook je familieleden volgen.

7:2 Van alle reine dieren zult gij zeven paar nemen, het mannetje en zijn wijfje, maar van de dieren, die niet rein zijn, één paar, het mannetje en zijn wijfje; 3 ook van het gevogelte des hemels zeven paar, mannetjes en wijfjes, om het geslacht in het leven te behouden op de gehele aarde. 4 Want over nog zeven dagen zal Ik het op de aarde veertig dagen en veertig nachten doen regenen, en Ik zal alles wat bestaat, hetgeen Ik gemaakt heb, van de aardbodem verdelgen. 5 En Noach deed naar alles wat de HERE hem geboden had. 6 En Noach was zeshonderd jaar oud, toen de watervloed over de aarde kwam.

We kennen allemaal het verhaal van Noach en dat de dieren twee aan twee mee op de boot zaten. Maar onze tekst zegt dat hij van de reine dieren 7 paar moest meenemen. Waarom? Noach moest dieren meenemen om te offeren. Met 1 paar zou hij niet ver komen. Dan zouden heel wat dieren, tegen de tijd dat hij uit de ark kwam, uitgestorven zijn. Een twee reden is om ze te consumeren, op te eten. De mens zou niet langer planten en groenten eten, maar werd een vleeseter.

7 En Noach ging met zijn zonen en zijn vrouw en de vrouwen zijner zonen met hem, in de ark vanwege de wateren van de vloed. 8 Van de reine dieren en van de dieren, die niet rein waren, van het gevogelte en (van) alles wat op de aarde kruipt,⁹ kwamen er twee aan twee tot Noach in de ark, mannetje en wijfje, zoals God Noach geboden had.

Vers 9 zegt dat de dieren twee aan twee tot Noach kwamen. Met andere woorden, Noach moest niet op zoek gaan naar alle dieren op de aarde. Zoals God deed met de dieren in de Hof van Eden en hen naar Adam bracht om hun naam te ontvangen, zo bracht God de dieren tot bij Noach. Maar hoe konden de wolf en het zwijn, de vos en het konijn samen in de Ark wonen? Dat kan toch niet, zeggen sceptici. Denk aan het verhaal van de Keizer Pinguïn en de Noordse Stern. Ik kan niet verklaren waarom deze dieren dergelijk gedrag vertonen. De enige verklaring die we hebben is dat God het op die manier in hen ingebouwd heeft. God doet met het dierenrijk wat Hij wil, net zoals Hij met ons doet wat Hij wil in het veranderen van ons beestachtig gedrag.

7:10 Na zeven dagen kwamen de wateren van de vloed over de aarde.

Het kostte de dieren klaarblijkelijk 7 dagen om de ark te bereiken en hun nest te vinden. Vochten ze dan niet met elkaar? Ging de kat niet achter de muizen en blafte de hond niet op de kat? God heeft iets gedaan toen Hij al die verschillende dieren op het "Schip van de Redding" verzamelde – net zoals Hij met ons doet. Mensen die normaliter elkaar afsnauwen, bijten, elkaar rauw lusten, beginnen te

begrijpen dat ze iets gemeenschappelijks hebben in Christus en iets wonderlijks gebeurt.

7:11 In Noachs zeshonderdste levensjaar, in de tweede maand, op de zeventiende dag der maand, op die dag braken alle kolken der grote waterdiepten open en werden de sluizen des hemels geopend. 12 En de slagregen was veertig dagen en veertig nachten over de aarde.

Door gans de Schrift wordt het getal 40 verbonden met oordeel, moeite, uitdagingen. De regen viel 40 dagen, de Israelieten dwaalden 40 jaar door de woestijn, de Christus werd 40 dagen verzocht.

7:13 Op diezelfde dag gingen Noach en Sem, Cham en Jafet, Noachs zonen, en de vrouw van Noach en de drie vrouwen zijner zonen met hem in de ark, 14 zij en al het wild gedierte naar zijn aard en al het vee naar zijn aard en al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt, naar zijn aard en al het gevogelte naar zijn aard, alle vogels van allerlei gevederte; 15 zij kwamen dan tot Noach in de ark twee aan twee, van al wat leeft, waarin een levensgeest is. 16 En die kwamen, kwamen als mannetjes en wijfjes van al wat leeft, zoals God hem geboden had; en de HERE sloot de deur achter hem.

Noach en zijn gezin gingen de Ark binnen. Maar let op, Noach ging eerst. Het is onze verantwoordelijkheid, mannen, en alleenstaande vrouwen, om het voorbeeld te geven voor onze gezinnen. Laten wij voorop gaan en de rest van de familie zal volgen. Waarom kan ik dat zeggen? Laten we een aantal cijfers optellen en aftrekken.

Gen.5:32 Toen Noach 500 jaar geworden was, verwekte Noach Sem, Cham en Japhet.

Gen.6:3 Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven, nu zij zich misgaan hebben; hij is vlees, zijn dagen zullen 120 jaar zijn.

Gen.7:6 En Noach was 600 jaar oud, toen de watervloed over de aarde kwam.

Noach was 480 jaar oud toen hij de Ark begon te bouwen. Dit betekent dat toen God hen instructies gaf om plaats te maken in de Ark voor zijn zonen, was Noach's eerste zoon nog niet eens geboren. Twintig jaar voor de geboorte van zijn eerste zoon sprak God tot Noach, "Jij als de leider van je familie, als de patriarch van de clan, jij als de vader, de pater familias, Noach, jij moet verwachten dat je zoons en hun vrouwen, samen met jou en je vrouw, in de ark, de plaats van redding, zullen zijn. Het is dus niet alleen een verwachten uit geloof, maar ook leven uit geloof. Denk aan het verhaal van David. Toen David een jonge kerel was doodde hij een reus en terwijl hij zijn vaders kudde hoedde doodde hij beren en leeuwen. De lijst van Davids

helden in 2Samuel23 staat vol met mannen die reuzen, leeuwen en beren dood sloegen. De meeste van die mannen hadden David nooit de reus Goliath weten verslaan, maar zij werden zo door hun verbondenheid met David.

Saul, aan de andere kant, was bang en geïntimideerd door Goliath. In de lijst van Saul machtige mannen zat geen enkele reuzendoder, waarom, omdat Saul er zelf geen was.

Luister, ouders, ga vooruit in geloof, wandel in geloof en handel naar je geloof, je familie zal volgen! Amen.

En de Here sloot de deur achter hem. God sluit de deur, God verzegelt hen. Er is geen manier om de deur te openen of om van gedachten te veranderen. Wie is de deur? Jezus is de deur. Hij wil ons laten weten dat onze redding een feit is. Er is 1 deur naar binnen en die wordt achter ons verzegeld. In **Joh.10** zegt Hij, **28 en Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit mijn hand roven.** Geloof ik in de zekerheid van mijn redding. Absoluut! Ik ben gered. Omdat de Here zelf de deur achter me dichtdeed, hoef ik niet te vrezen dat de deur terug open waait. Noach deed de deur niet op slot, hopende dat hij ze goed op slot gedaan had. Had hij ze wel op slot gedaan? God sloot de deur van de Ark, net zoals Hij onze redding verzegeld op onze reis naar de hemel.

Bedoel ik hier 'eens gered, altijd gered'? Neen. Ik geloof ook dat er mensen zullen zijn die de hemel niet beërven ook al hebben ze op een punt Christus als Redder aangenomen. Het verhaal dat deze dichotomie duidelijk verklaart, vinden we in **Handelingen 27.**

Op een schip op weg naar Rome, adviseert Paulus een kapitein om de te overwinteren in de haven. Deze stelt meer vertrouwen in zijn stuurman en ze varen uit naar Feniks, op Kreta, recht de storm in. Een storm die zo hevig werd, dat de matrozen voor hun leven vreesden. Paulus antwoordt v.23. En toen de storm in alle hevigheid verder raasde, besloten een paar matrozen het schip te verlaten. En net toen ze op het punt stonden in een sloepje weg te varen, roept

Paulus, **'Indien zij niet aan boord blijven, kunt gij niet gered worden'**. Met andere woorden, als je ervoor kiest om van boord te gaan, zal je verzwolgen worden. Je bent veilig, je redding is gewaarborgd, je bent verzegeld zolang je aan boord blijft.

Vrienden, niemand kan je uit Zijn hand roven, maar dat betekent niet dat je op eigen houtje niet zou kunnen overboord springen. Ik ben verzegeld in het 'Schip van de Redding' omdat ik niet van plan ben overboord te springen, of weg te zeilen in een andere richting. Ja, ik zondig, maar ik ben vastberaden van God te houden al de dagen van mijn leven. Ik bid voor jullie hetzelfde.

7:17 En de vloed was veertig dagen over de aarde en de wateren wiesen en hieven de ark op, zodat zij oprees boven de aarde. 18 Toen de wateren zeer toenamen en sterk wiesen boven de aarde, dreef de ark op de wateren. 19 En de wateren namen geweldig sterk toe over de aarde, en alle hoge bergen onder de ganse hemel werden overdekt. 20 Vijftien el daarboven stegen de wateren, en de bergen werden overdekt. 21 En al wat leeft, dat zich op de aarde roert, het gevogelte, het vee en het wild gedierte en alle wemelend gedierte, dat op de aarde wemelt, benevens alle mensen, kwamen om. 22 Alles, in welks neus de adem van de levensgeest was, alles wat op het droge was, stierf. 23 Zo verdelgde Hij alles wat bestond, wat op de aardbodem was, mensen zowel als vee en kruipend gedierte en het gevogelte des hemels, zodat zij verdelgd werden van de aarde; Noach alleen bleef over en wat met hem in de ark was.

Sommigen willen ons laten geloven dat de zondvloed een lokaal fenomeen was en zeker niet wereldomvattend. Het probleem met deze zienswijze is dan: waarom vertelde God dan niet aan Noach om simpelweg de streek te verlaten. De wateren overdekten alle hoge bergen – dat spreekt toch van een wereldomvattende zondvloed. Dit is de reden waarom praktisch elke samenleving op aarde verhalen heeft over een zondvloed en waarom er fossielen van vissen gevonden werden onder de ijsvelden boven op de Himalaya.

De idee voor een lokale zondvloed houdt geen steek, noch logischer wijze, noch cultureel, noch paleontologisch en zeker niet Schriftuurlijk. Petrus schrijft dat net zoals de wereld vernield werd door het water in Noach's dagen, de wereld zal vernietigd worden door vuur in de laatste dagen. Dus, als de zondvloed een lokaal fenomeen was, dan zal het eindtijd vuur ook een lokaal fenomeen moeten zijn. En dat is niet juist!

7:24 En de wateren hadden de overhand over de aarde, honderd vijftig dagen lang.

Noach had de stem van God gehoord die hem vertelde om de Ark binnen te gaan. Er bestaat geen enkel bewijs, of schrift dat God tot Noach sprak terwijl Noach op de ark zat. In werkelijkheid sprak God een volle 377 dagen niet meer tot Noach. Misschien is dat uw situatie. Misschien heeft God 377 dagen geleden tot u gesproken, misschien heeft Hij zich door één of andere openbaring aan u kenbaar gemaakt. "Waw, Here God, dat is geweldig". En je wist precies wat je moest doen. Maar nu je op de woeste, wilde zee opgesloten zit in de boot en ronddobbert, vraag jij je misschien af waarom God niet meer spreekt. Mensen, wij zouden allemaal willen dat God meer zou spreken. Maar God is geen babbelkous. Waarom spreekt Hij niet meer regelmatig over een aantal specifieke zaken die me aanbelangen? Het is niet omdat Hij hardvochtig is, evenmin omdat Hij niets met ons zou inzitten. Het gaat om iets grootser.

Rom.5:1 Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus, 2 door wie wij ook de toegang hebben verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods. 3 En niet alleen (hierin), maar wij roemen ook in de verdrukkingen, daar wij weten, dat de verdrukking volharding uitwerkt, 4 en de volharding beproefdheid, en de beproefdheid hoop; 5 en de hoop maakt niet beschaamd,

Ronddobberend op een ark, is er soms niets anders te doen dan geduld te oefenen. En dan, wanneer ik uiteindelijk kalmeer, wanneer ik eindelijk ophoud met jammeren, zegt God, "Goed, nu begin je het te begrijpen". En dat is het moment dat ik ervaring begin op te doen...

Gerechtvaardigd = net alsof ik nooit gezondigd heb. Door het geloof. We hebben toegang tot God door het geloof. Wij staan gerechtvaardigd.

Roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods.

Definitie van hoop = absolute verwachting dat wat komt goed is!

Let go & Let God = Laat los en laat God

Maar we roemen ook in de verdrukkingen > geduld (volharding)

Geduld > ervaring

Ervaring > hoop

Hoop maakt niet beschaamd!

De dingen waarvoor wij ons schamen zijn meestal rechtstreeks verbonden met hopeloosheid, een verlies van hoop.

Wat is de zin van bidden? Waarom doe ik moeite om goede dingen te doen? Waarom probeer ik toch zo hard om God te volgen? Het heeft allemaal geen zin, alles blijft hetzelfde ...

Dat is precies waarom moeilijke momenten – momenten waarop we in de ark opgesloten zitten en niks van God horen – zo vitaal zijn in onze ontwikkeling. Zij maken ons geduldig, hetgeen ons ervaring geeft, hetgeen tot hoop leidt.